

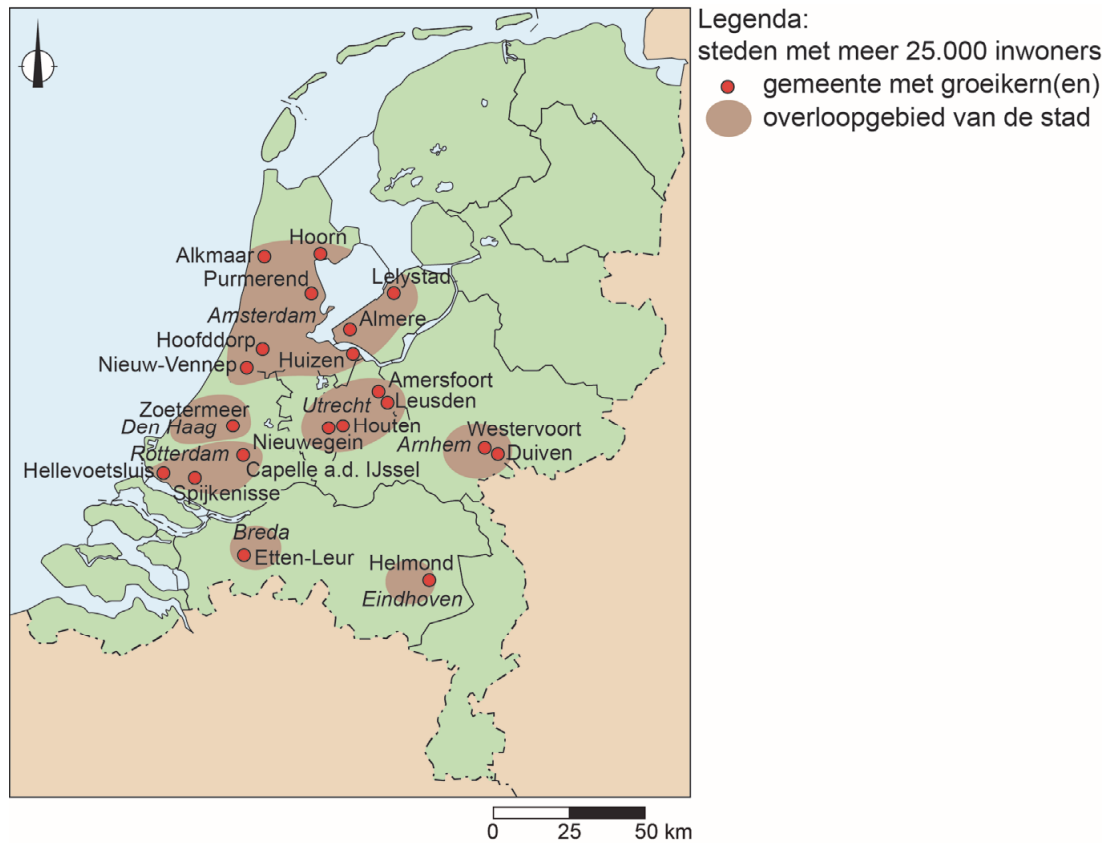
Opgave 8 – Hebben bloemkoolwijken de eeuwige jeugd?

bron 20

Groeikernenbeleid

Vanaf het einde van de jaren zestig begonnen Nederlandse grote steden leeg te lopen. Er dreigde een ongecontroleerde suburbanisatie die ten koste zou gaan van de groene ruimte in de plattelandsgebieden. Groeikernen vormden het antwoord op dit ruimtelijke vraagstuk. Planologen kwamen met het plan van 'gebundelde deconcentratie'. De leegloop van grote steden moest worden opgevangen door satellietsteden die vanaf 1972 'groeikernen' werden genoemd. Na 1980 nam de groei in de groeikernen af, omdat de grote steden zelf weer wilden groeien in plaats van de leegloop naar de groeikernen te ondersteunen.

Groeikernen in Nederland

Bloemkoolwijken

In de periode 1975 – 1985 werden in zowel de grote steden als in de nieuwe groeikernen bloemkoolwijken gebouwd. Deze verkeersluwe, groene – en daarmee gezinsvriendelijke – wijken behoren in de steden tegenwoordig tot de wijken met het hoogste aandeel kinderen. In groeikernen zijn bloemkoolwijken vaak juist vergrijsd. De wijk verliest daardoor haar oorspronkelijke functie. In leefbaarheidsonderzoeken scoren bloemkoolwijken daarom vaak laag, terwijl de wijken door de bewoners vaak wel hoog gewaardeerd worden.

Waterland, een bloemkoolwijk in de groeikern Spijkenisse

